

6. Being a missionary disciple

- 6. Å være en misjonerende disippel

**The CHURCH of CHRIST
on MISSION in the WORLD**

6. Being a missionary disciple

Prayer, Hymn 141:14-15: Invocation of the Holy Spirit (Saint Montfort)

O Holy Spirit, Great God, make yourself
the Master

Of my whole heart so I may love,
Of my mind so I may know,
Of my tongue so I may charm,
Of my senses and powers
So I may act and suffer,
Of my possessions, of my pains
And of all, so I may serve you.

- **6. Å være en misjonerende disippel**
- **Bønn, Montforts hymne 141, 14-15: Påkallelse av Den Hellige Ånd**
- O Hellige Ånd, store Gud, gjør deg til Mesteren
Over hele mitt hjerte, så jeg kan elske,
Over mitt sinn, så jeg kan forstå,
Over min tunge, så jeg kan fortrylle,
Over mine sanser og evner
Så jeg kan handle og lide,
Over mine eiendeler, over mine smerter
Og over alt jeg er, så jeg kan tjene deg.

Make a temple of my heart,
Of my tongue, an instrument
To speak to all by example,
To speak eloquently
Through Jesus and Mary,
Reign powerfully in me
So that I may then glorify
God alone forever.

Gjør mitt hjerte til et tempel,
Min tunge til et instrument
For å tale til alle med mitt
eksempel,
For å tale veltalende
Gjennom Jesus og Maria,
Regjer kraftfullt i meg
Slik at jeg kan ære
Gud alene for alltid.

The fruit that is asked of the Holy Spirit:

a spirit of selfless service, with self-awareness as an apostle, in the Church and society in which I currently live and am involved.

Den frukt som vi ber Den Hellige Ånd om:

en ånd til å tjene med uselvviskhhet, med bevissthet om å være en apostel i Kirken og i fellesskapet der jeg lever og er involvert.

Inspiration of the Word, from Mark 1, 21-38:

the typical dynamics of the missionary life of Jesus

Inspirasjon fra Guds Ord, fra Mark 1, 21-38:

De typiske kraftige virkningene i Jesu liv som misjonær

21 Then they came to Capernaum, and on the sabbath he entered the synagogue and taught.

22 The people were astonished at his teaching, for he taught them as one having authority and not as the scribes.

23 In their synagogue was a man with an unclean spirit;

24 he cried out, “What have you to do with us, Jesus of Nazareth? Have you come to destroy us? I know who you are—the Holy One of God!”

- 21 Så kom de til Kapernaum, og da det ble sabbat, gikk han inn i synagogen og underviste.
- 22 Alle var slått av undring over hans lære, for han lærte dem med myndighet og ikke som de skriftlærde.
- 23 Nå var det i synagogen deres en mann med en uren ånd. Han satte i å rope:
- 24 «Hva vil du oss, Jesus fra Nasaret? Er du kommet for å ødelegge oss? Jeg vet hvem du er: Guds Hellige!»

25 Jesus rebuked him and said,
“Quiet! Come out of him!”

26 The unclean spirit convulsed him
and with a loud cry came out of him.

27 All were amazed and asked one
another, “What is this? A new teaching
with authority. He commands even the
unclean spirits and they obey him.”

28 His fame spread everywhere
throughout the whole region of
Galilee.

- 25 Men Jesus truet ånden og sa:
«Ti stille og far ut av ham!»
- 26 Og den urene ånden rev og slet
i mannen, skrek høyt og fór ut av
ham.
- 27 Alle ble forferdet; de snakket i
munnen på hverandre og sa: «Hva
er dette? En ny lære – og med
myndighet! Han befaler til og med
de urene åndene, og de adlyder
ham.»
- 28 Og ryktet om ham kom straks ut
overalt i hele Galilea-området.

29 On leaving the synagogue he entered the house of Simon and Andrew with James and John.

30 Simon's mother-in-law lay sick with a fever. They immediately told him about her.

31 He approached, grasped her hand, and helped her up. Then the fever left her and she waited on them.

- 29 Da de forlot synagogen, gikk de rett hjem til Simon og Andreas; Jakob og Johannes fulgte med.
- 30 Her lå Simons svigermor til sengs med feber, og de fortalte det straks til Jesus.
- 31 Han gikk bort til henne, grep henne i hånden og reiste henne opp. Feberen slapp henne, og hun stelte for dem.

32 When it was evening, after sunset, they brought to him all who were ill or possessed by demons.

33 The whole town was gathered at the door.

34 He cured many who were sick with various diseases, and he drove out many demons, not permitting them to speak because they knew him.

- 32 Da det ble kveld og solen var gått ned, brakte de til ham alle som var syke eller hadde onde ånder.
- 33 Hele byen var samlet utenfor døren.
- 34 Han helbredet mange som led av forskjellige sykdommer, og drev ut mange onde ånder. Men han tillot ikke de onde åndene å si noe, for de visste hvem han var.

35 Rising very early before dawn, he left and went off to a deserted place, where he prayed.

36 Simon and those who were with him pursued him

37 and on finding him said, “Everyone is looking for you.”

38 He told them, “Let us go on to the nearby villages that I may preach there also. For this purpose have I come.”

35 Tidlig neste morgen, mens det ennå var mørkt, sto Jesus opp, gikk ut og dro til et øde sted og ba der.

36 Men Simon og de andre skyndte seg etter ham,

37 og da de fant ham, sa de: «Alle leter etter deg!»

38 Men han sa til dem: «La oss gå videre til småbyene her omkring, så jeg kan forkynne der også. Det er derfor jeg er kommet.»

Lectio Divina:

taking sufficient time according to needs and situations, by applying the steps of Lectio Divina.

Lectio Divina:

ta tilstrekkelig tid i henhold til behov og situasjon, ved å anvende trinnene i *Lectio Divina*.

First, to become a proclaimer of the Good News.

This can happen through teaching, preaching, witnessing, whether in writing or speaking.

To be credible proclaimers of the Good News, we must receive the gift of the Holy Spirit in the form of a personal encounter with the risen Jesus Christ.

- **Først og fremst å bli en forkynner av Det glade budskapet (*Evangeliet*).**

Dette kan skje gjennom undervisning, forkynnelse og vitnesbyrd, enten skriftlig eller muntlig.

- **For å være troverdige forkynnere av Evangeliet, må vi motta Den Hellige Ånds gave gjennom et personlig møte med den oppstandne Jesus Kristus.**

Because the mission is not about speaking, preaching, teaching, witnessing, communicating outside of real life. Pope Francis wrote in *Gaudete et Exsultate* (GE), quoting a 20th-century Spanish philosopher, Xavier Zubiri: “life does not have a mission, but it is mission” (GE 27). Life is a mission in itself and missions are lived, not carried out or done. The mission is about being and not doing. There is no dualism between life and mission (cf. GE 31).

Fordi misjonen ikke handler om å snakke, forkynne, undervise, vitne eller å samtale utenfor det virkelige livet. Pave Frans skrev i *Gaudete et Exsultate* (GE), med et sitat fra den spanske filosofen Xavier Zubiri fra det 20. århundre: «Livet har ikke en misjon, men det *er* misjon» (GE 27). Livet er en misjon i seg selv, og misjon leves – de utføres eller gjennomføres ikke. Misjonen handler om å *være*, ikke å *gjøre*. Det finnes ingen dualisme mellom liv og misjon (jf. GE 31).

In his catechesis on the occasion of the general audience of January 18, 2023 on the theme “Jesus, model of the proclamation,” Pope Francis mentioned several elements of Jesus’ preaching .

First, "Christ not only has the words of life, but makes his life a Word, a message: he lives, so to speak, always turned towards the Father and towards us. Always looking at the Father who sent him and looking at us, to whom he was sent".

- **I sin katekese under den generelle audiensen 18. januar 2023, med temaet "Jesus, forbilde for forkynnelsen", nevnte pave Frans flere elementer i Jesu forkynnelse:**
- 1. «Kristus ikke bare har livets ord, men han han gjør sitt liv til ett Ord, et budskap: Han lever så å si, alltid vendt mot Faderen og vendt mot oss. Han ser alltid mot Faderen, som har sendt ham, og mot oss, som han er sendt til.»**

Second, his days were filled with intimacy with the Father in prayer (cf. Mk 1:35; Lk 4:42). "It is precisely in this relationship, in the prayer that binds him to the Father in the Spirit, that Jesus discovers the meaning of his being human, of his existence in the world because he is on a mission for us, sent by the Father to us". This intimacy with the Father is the soul of every apostolate, even for us, because without him we can do nothing (Jn 15:5).

2. Hans liv var preget av intimitet med Faderen i bønn (jf. Mark 1, 35; Luk 4, 42).

- **«Det er nettopp i denne relasjonen, i bønnen som knytter ham til Faderen i Ånden, at Jesus oppdager meningen med sin eksistens i verden fordi Han er sendt av Faderen til en misjon for oss».**
- **Denne intimiteten med Faderen er også kjernen i ethvert apostolat, for uten ham kan vi ingenting gjøre (Joh 15:5).**

Third, Jesus' lifestyle was that of a good shepherd, his heart was the heart of a good shepherd. That is why He suffered and dared to take risks for us.

**3. Jesu livsstil var Den Gode Hyrdes livsstil.
Hans hjerte var Den Gode Hyrdes hjerte.
Derfor led han og våget å ta risikoer for oss.**

Fourth, evangelizing is not proselytizing (recruiting followers). According to Pope Francis, “proselytizing is a pagan thing, it is neither religious nor evangelical.”

4. Evangelisering er ikke det samme som proselyttisme (å rekruttere tilhengere).

- **Ifølge pave Frans:**
- **«Proselyttisme er en hedensk ting, det er verken religiøst eller evangelisk.»**

All these characteristics are found implicitly or explicitly in the account of Jesus' "typical" day in Capernaum.

Alle disse kjennetegnene finnes implisitt eller eksplisitt i beretningen om Jesu **"typiske" dag i Kapernaum.**

Second, become a missionary of God's mercy.

This “Year of Mercy” began on December 8, 2015. During his general audience held on October 12, 2016, Pope Francis once again dedicated his catechesis to the corporal and spiritual works of mercy. He said:

- **For det andre: Å bli en misjonær av Guds barmhjertighet**
- «Barmhjertighetens år» begynte 8. desember 2015. Under sin generelle audiens den 12. oktober 2016 viet pave Frans nok en gang sin katekese til de fysiske og åndelige barmhjertighetsgjerningene. Han sa:

“The works of mercy reawaken in us the need, and the ability, to make the faith alive and active with charity. I am convinced that, through these simple, daily actions, we can achieve a true cultural revolution, like there was in the past. If every one of us, every day, does one of these, this will be a revolution in the world! Everyone, each and every one of us”.

- **"Barmhjertighetsgjerningene vekker i oss behovet for – og evnen til – å gjøre troen levende og virksom gjennom nestekjærlighet. Jeg er overbevist om at vi, gjennom disse enkle, daglige handlingene, kan skape en sann kulturell revolusjon, slik vi har sett tidligere. Hvis hver enkelt av oss, hver dag, utfører én av disse gjerningene, vil det bli en revolusjon i verden! Hver og en av oss."**

Third, to get involved in the world of politics.

In this area, the contribution of lay believers is very necessary, especially in the management of civil, social, military life and political parties. Religious and priests have different ways of getting involved in the political world. However, the basic criterion for the commitment of all the baptized is the same: **faith in Jesus Christ**.

- **For det tredje: Å engasjere seg i politikk**
- På dette området er **legfolkets bidrag svært viktig**, særlig i styringen av det sivile, sosiale, militære livet og politiske partier. Ordensfolk og prester har **forskjellige måter å engasjere seg i den politiske verden på**, men det grunnleggende kriteriet for **alle døpte** er det samme: **troen på Jesus Kristus**.

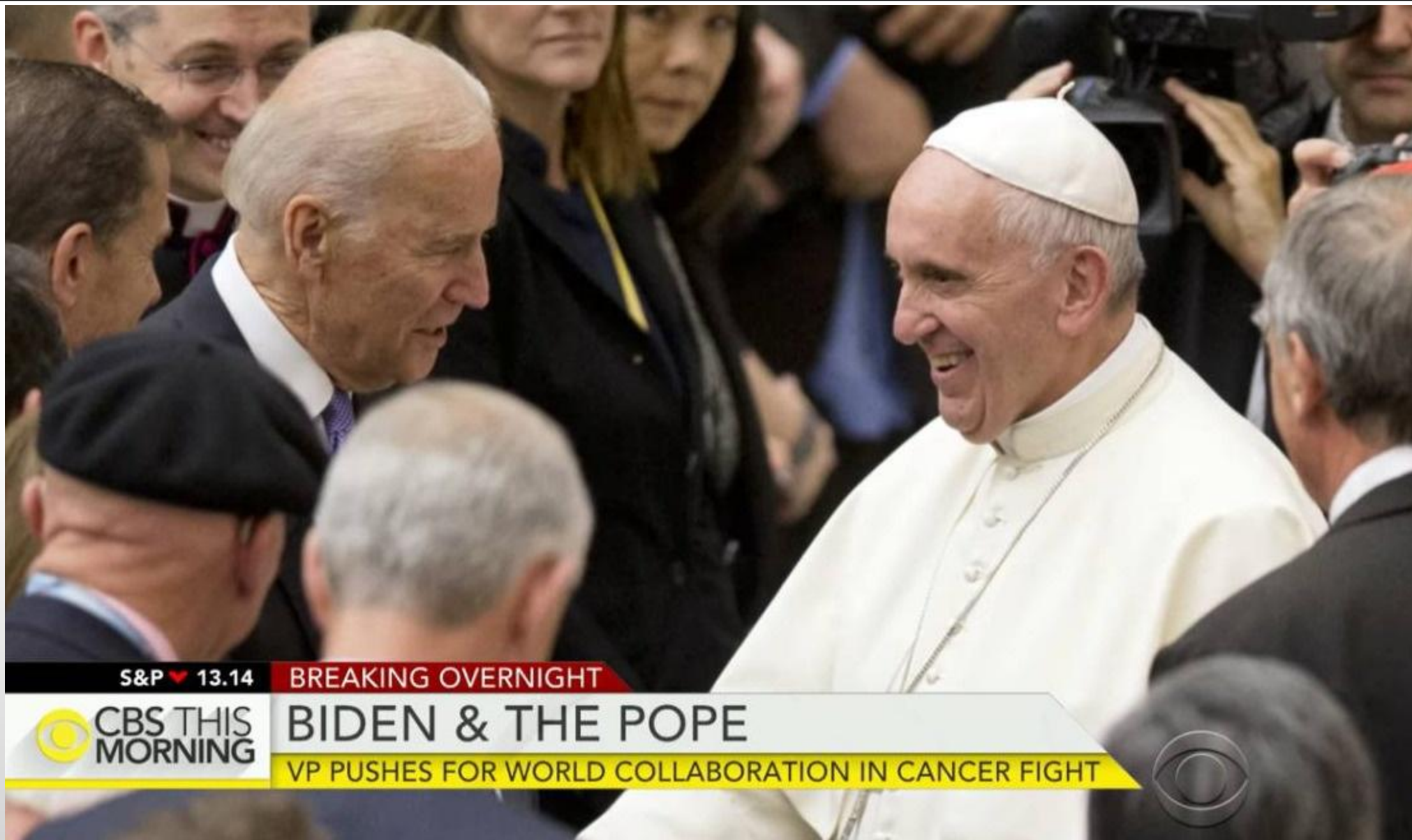
On May 21, 2010, Pope Benedict XVI had the opportunity to deliver a speech at the 24th Plenary Session of the Pontifical Council for the Laity. The theme of the meeting was “Witnesses to Christ in the Political Community.”

Here are the words of Pope Benedict XVI.

- Den **21. mai 2010** holdt [Pave Benedikt XVI](#) en tale under den **24. plenumssesjonen i Det pavelige råd for legfolket**. Temaet for møtet var **"Vitner for Kristus i det politiske fellesskap"**.
- Her er ordene til pave Benedict XVI:

“In taking up the words of my Predecessors, I too can affirm that politics is a very important field in which to exercise charity. It calls Christians to a strong commitment to citizenship, to building a good life in one's country, and likewise to an effective presence among the international community's institutions and programmes. There is a need for authentically Christian politicians but, even more so, for lay faithful who witness to Christ and the Gospel in the civil and political community”.

- «Ved å ta opp ordene fra mine forgjengere, kan også jeg bekrefte at politikken er et svært viktig område for å utøve nestekjærlighet. Den kaller kristne til et sterkt engasjement for medborgerskap, for å bygge et godt liv i sitt eget land, og likeledes for en effektiv tilstedeværelse blant det internasjonale samfunnets institusjoner og programmer. Det er behov for autentiske kristne politikere, men enda mer for lekfolk som vitner om Kristus og evangeliet i det sivile og politiske samfunnet.»

S&P ♥ 13.14

BREAKING OVERNIGHT

**CBS THIS
MORNING**

BIDEN & THE POPE

VP PUSHES FOR WORLD COLLABORATION IN CANCER FIGHT

Fourth, engage in cooperation and dialogue with people of other Churches and religions.

As for cooperation with people of other Churches (ecumenism), the basis is baptism. This is stated in the decree on ecumenism of the Second Vatican Council, called *Unitatis Redintegratio*. In no. 3, this document states: “Those who believe in Christ and who have validly received baptism are in a certain communion, although imperfect, with the Catholic Church.”

For det fjerde: Samarbeid og dialog med mennesker fra andre kirkesamfunn og religioner

Økumenisk samarbeid med andre kirkesamfunn

- Grunnlaget for samarbeid med mennesker fra andre kristne kirkesamfunn er **dåpen**. Dette er uttalt i [Andre Vatikankonsils](#) **dekret om økumenikk**, kalt *Unitatis Redintegratio*. I punkt **3** i dette dokumentet står det:
- **"De som tror på Kristus og som gyldig har mottatt dåpen, står i en viss, om enn ufullkomment, fellesskap med Den katolske kirke."**

To know the point of view of the Catholic Church on relations with non-Christian religions, one can read the Vatican II Declaration on this subject through a document called *Nostra Aetate*. In no. 2, this document states:

- For å forstå **Den katolske kirkens syn på relasjoner med ikke-kristne religioner**, kan man lese **Vatikankonsilets erklæring om dette temaet**, kalt [*Nostra Aetate*](#). I punkt **2** i dokumentet står det:

“The Catholic Church rejects nothing that is true and holy in these religions. She regards with sincere reverence those ways of conduct and of life, those precepts and teachings which, though differing in many aspects from the ones she holds and sets forth, nonetheless often reflect a ray of that Truth which enlightens all men...

- **"Den katolske kirke forkaster ingenting av det som er sant og hellig i disse religionene. Hun betrakter med oppriktig ærefrykt de levemåter, bud og lærdommer som, selv om de på mange måter skiller seg fra hennes egen lære, likevel ofte reflekterer et glimt av den sannhet som opplyser alle mennesker."**

Indeed, she proclaims, and ever must proclaim Christ "the way, the truth, and the life" (John 14:6), in whom men may find the fullness of religious life, in whom God has reconciled all things to Himself.

The Church, therefore, exhorts her sons, that through dialogue and collaboration with the followers of other religions, carried out with prudence and love and in witness to the Christian faith and life, they recognize, preserve and promote the good things, spiritual and moral, as well as the socio-cultural values found among these men.”

- Ja, hun forkynner, og må alltid forkynne Kristus som «veien, sannheten og livet» (Joh 14,6), i hvem menneskene kan finne fylden av troens liv, og i hvem Gud har forsonet alle ting med seg selv.
- Kirken oppfordrer derfor sine sønner og døtre til, gjennom dialog og samarbeid med tilhengere av andre religioner – utført med klokskap og kjærlighet og i vitnesbyrd om den kristne tro og liv – å anerkjenne, bevare og fremme det gode, både åndelig og moralsk, så vel som de sosiokulturelle verdiene som finnes blant disse menneskene.

Fifth, get involved in the field of ecology.

This has been particularly accentuated during the pontificate of Pope Francis. A saint today is someone whose life is ecological. The 2015 encyclical *Laudato Si* breaks egocentrism (cf. *Laudato Si*, no. 208) by inviting us to come out of ourselves and pay attention to each other and to this earth that is our common home.

- **For det femte: Engasjere seg i økologien**

- Dette temaet har blitt særlig fremhevet i **Pave Frans' pontifikat**. En helgen i dag er en som lever et økologisk liv (i harmoni med **skaperverket**.)
- I 2015 publiserte pave Frans [**Laudato Si'**](#), en encyklika som inviterer oss til å komme ut av oss selv og være oppmerksomme på hverandre og på denne jorden som er vårt felles hjem.

This egocentrism is the cause of this environmental crisis. This mentality is at the origin of what Pope Francis calls the “technocratic paradigm” (*Laudato Si*, no. 106-114). This worldview is also a “false wisdom” of this world in which all reality – physical, biological, human or social – is seen only as an object infinitely available for human manipulation (cf. *Laudato Si*, no. 106).

Denne egosentrismen er årsaken til denne miljøkrisen. Denne mentaliteten ligger til grunn for det pave Frans kaller det «teknokratiske paradigmet» (*Laudato Si*’, nr. 106–114). Denne verdensanskuelsen er også en «falsk visdom» i denne verden, hvor all virkelighet – fysisk, biologisk, menneskelig eller sosial – kun blir sett på som et objekt uendelig tilgjengelig for menneskelig manipulasjon (jf. *Laudato Si*’, nr. 106).

To this end, Pope Francis promotes an "integral ecology" (Chapter IV). The direction of action (Chapter V) he mentioned underlines the importance of dialogue between the different national and international elements to take care of our earth.

Til dette formålet fremmer pave Frans en «integrert økologi» (kapittel IV). Handlingsretningen (kapittel V) han nevner, understreker viktigheten av dialog mellom de ulike nasjonale og internasjonale aktørene for å ta vare på jorden vår.

Pope Francis continues to express his concerns in this area through the apostolic exhortation *Laudate Deum* of October 4, 2023. The theme is the “climate crisis.”:

“We need lucidity and honesty in order to recognize in time that our power and the progress we are producing are turning against us” (*Laudate Deum*, no. 28).

Pave Frans fortsetter å uttrykke sin bekymring på dette området gjennom den apostoliske formaning *Laudate Deum* av 4. oktober 2023. Temaet er “klimakrisen”:

"Vi trenger klarhet og ærlighet for å innse i tide at vår makt og den fremgangen vi skaper, vender seg mot oss" (*Laudate Deum*, nr. 28).

Finally, it is worth recalling that we have very rich magisterial documents on the missionary identity of the Church.

- Ad Gentes
- Evangelii Nuntiandi
- Redemptoris Missio
- Evangelii Gaudium

Til slutt er det verdt å minnes på at vi har veldig rike dokumenter om Kirkens misjons-identitet i Kirkens Magisterium:

- Ad Gentes
- Evangelii Nuntiandi
- Redemptoris Missio
- Evangelii Gaudium

Questions for reflection

1. Inner motivation. Have I ever felt within me a strong desire, with a burning heart, to speak or witness to others about Jesus Christ? How do you do this? Is this “inner desire” still there or has it faded? Does it turn out to be a gift of the Holy Spirit?

• Spørsmål til refleksjon

1. Indre motivasjon. Har jeg noen gang følt en sterk indre lyst, med et brennende hjerte, til å snakke om eller vitne for andre om Jesus Kristus? Hvordan gjør jeg dette? Er denne «indre lengselen» fortsatt der, eller har den bleknet? Viser det seg å være en gave fra Den Hellige Ånd?

2. Missionary. What are my tasks in the community, the neighborhood, the parish, now? Do I live all my commitment with awareness of myself as an “apostle” or “messenger” to express the talent or charism that I have received from the Holy Spirit? How can I improve the quality of my service in the days to come?

2. Misjonær. Hva er mine oppgaver i fellesskapet, nabolaget, menigheten akkurat nå? Lever jeg ut hele mitt engasjement med bevissthet om meg selv som en «apostel» eller «budbringer» for å uttrykke evnen eller nådegaven jeg har mottatt fra Den Hellige Ånd? Hvordan kan jeg forbedre kvaliteten på min tjeneste i dagene som kommer?

3. Prayer. I ask the Father in prayer and I wait for the answer: “O Father, what do you want me to do for your glory alone, so that your kingdom may come and your will be done, in me and in society?”

3. Bønn. Jeg spør Faderen i bønn og venter på svaret: «O Fader, hva vil du at jeg skal gjøre for din ære alene, slik at ditt rike kan komme og din vilje kan skje, i meg og i samfunnet?»